<u>வேதாகம விளக்கவியல்</u>

பாடம் - 9

உருவக அர்த்தத்தை கற்பிக்கும் முறை எவ்வாறு உருவானது?

இந்தமுறை கிரேக்கர்கள் மத்தியில் தோன்றியது என்று வேதவரலாற்றில் பார்க்க முடியும். சொல் அர்த்தமாக சொல்லப்பட்ட போதனைகளுக்கு உருவக அர்த்தம் கற்பிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஏனென்றால் கிரேக்கர்கள் தத்துவத்திற்கு மிகவும் பேர்பெற்றவர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அதனால் அவர்கள் தெய்வங்களுடைய காரியங்களெல்லாம் அவர்களுக்கு மூடத்தனமாகத் தோன்றியது. அதனால் அவர்கள் தெய்வங்களுடைய போதனைகளுக்கு மதிப்பு குறையத் தொடங்கினது. ஆகவே தங்கள் மார்க்கங்களில் சொல்லப்பட்ட காரியங்களுக்கு மறைமுக அர்த்தம் இருக்கிறது என்று சொல்லி அர்த்தத்தையும், உருவகமாக பேச ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுடைய புராணக் கதைகள், கவிதைகளுக்கு வேறு அர்த்தம் இருப்பதாக போதிக்க ஆரம்பித்தனர். புராணக் கதைகள் மீது அதிக நம்பிக்கை கொண்ட அந்த மக்கள் மத்தியில் மீண்டும் மதிப்பு கூட தொடங்கியது. அதனால் நல்ல வரவேற்பை இந்த புராணக் கதைகள் பெற ஆரம்பித்தன. ஆகவே கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளோடுகூட, இன்னும் அநேகர் இந்த சொல் அர்த்தமாய் சொல்லப்பட்ட காரியங்களுக்கு உருவக அர்த்தத்தை போதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இவ்விதமாய் சொல் அர்த்தமாய் சொல்லப்பட்ட காரியத்தைக் கூட கிரேக்கர்கள் உருவக அர்த்தமாய் போதிக்க ஆரம்பித்தார்கள் என்று வரலாற்றில் பார்க்க முடிகிறது.

கிரேக்கர்கள் மத்தியில் உருவான இந்த விஷயம், நாளடைவில் பரவி எகிப்திலுள்ள அலெக்சந்திரியா பட்டணத்தில் வாழ்ந்த யூதர்கள் மத்தியிலும் பரவ ஆரம்பித்தது. ஆகவே யூதர்கள் தங்கள் பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகத்திற்கு கிரேக்கர்களைப் போலவே மறைமுக அர்த்தம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உருவக அர்த்தம் இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் போதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதில் குறிப்பாக, அரிஸ்டோ போலஸ் என்பவர் ஆரம்பத்தில் பழைய ஏற்பாட்டை உருவக முறையில் விளக்கியவராக கருதப்படுகிறார். அதற்கு பிறகு, யூத தத்துவ ஞானியான பைடோ என்பவர் இதை இன்னும் அதிகமாக பிரபல்யப்படுத்தினார் என்று பார்க்கிறோம். இவர் வேதத்தை கிரேக்க முறைமையின்படியே உருவக அர்த்தப்படுத்தி பேச ஆரம்பித்தவுடன், அது மக்கள் மத்தியில் நல்ல மதிப்பைப் பெற்றது. பிளேட்டோ, பிதாகரஸ் என்ற கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளுடைய போதனைகளையெல்லாம் பைலோ என்பவர் மிகவும் விரும்பினார். அதன் அடிப்படையிலேயே பழைய ஏற்பாட்டு வேத பகுதிகளுக்கும் கிரேக்கர் எப்படி தமது மத நூல்களுக்கு அர்த்தம் சொன்னார்களோ, அதே மாதிரி இவர் பழைய ஏற்பாட்டிற்கு அர்த்தம் கூற ஆரம்பித்தார். இவ்விதமாக அந்த முறைமை வளர ஆரம்பித்தது. இன்றைய காலத்திலும் இவ்விதமாக உருவகமாக பேசுபவர்கள் ஆவியானவரிடமிருந்து அல்ல, கிரேக்க மற்றும் யூதர்களிடமிருந்துதான் இந்த அர்த்த விளக்க முறைமையை பின்பற்றுகிறார்கள். ஆவியானவர் சொல்கிறார் என்று சொல்லி

உருவக அர்த்தத்தை உள்ளேக் கொண்டு வந்தவர்கள் கிரேக்கர்கள், அதைத் தொடர்ந்து யூதர்கள், அதிலும் குறிப்பாக பைலோ என்பவர். அதிலிருந்து கிறிஸ்தவர்களிடம் இந்த ஆவிக்குரிய அர்த்தம் இருக்கிறதென்ற முறைமை புகுந்தது. எவ்விதமான ஒரு துவக்கத்தை இது உடையதாய் இருக்கிறதென்று கவனித்துப் பாருங்கள். அந்தத் துவக்கம் இன்று ஒரு மாபெரும் பாதிப்பை உண்டாக்கியுள்ளது.

மறைவான போதனைகள் வேதத்தில் இல்லை என்று வேத வல்லுவர்களோ, இறையியலோ நமக்குப் போதிக்கவில்லை. உருவக அர்த்தமுள்ளதும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால், அதை எப்படி கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கடந்த வகுப்புகளில் பார்த்தோம். ஆனால் உருவக அர்த்தம் சொல்லாததையும் அது உருவக அர்த்தமாய் இருக்கிறதென்று, சொல் அர்த்தமாய் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கும் கூட உருவக அர்த்தத்தை கொடுப்பதுதான் தவறு.

இது எவ்விதமாய் கிறிஸ்தவத்தில் வந்து வளர ஆரம்பித்தது?

அலெக்சந்திரியாவில் வாழ்ந்த யூதர்கள், அந்த உருவக அர்த்தத்தைப் போதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து கிறிஸ்தவ சபைகளுக்குள்ளாய் அது புக ஆரம்பித்தது. ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் கிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டைதான் பயன்படுத்தினார்கள். ஆனால் யூதர்கள் இதனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார்கள். அதனால் எபிரெய மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வேதாகமத்தைதான் தேவனுடைய வார்த்தையாக யூதர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். ஆகவே இந்த பழைய ஏற்பாடு கிறிஸ்தவர்களுடைய வேதாகமம் அல்ல என்ற கருத்துடையவர்களாக யூதர்கள் இருந்தார்கள். அது தங்களுடைய நூல். கிறிஸ்தவர்களுக்கு சம்மந்தமில்லை என்று கருதினார்கள். கிறிஸ்தவர்களும், பழைய ஏற்பாட்டை தங்களுடைய புனித நூல் என்று நிரூபிப்பதற்காக, பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள எல்லா சம்பவங்களையும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு சம்பந்தப்படுத்தி உருவகப்படுத்தி சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிற தீர்க்கதரிசனங்கள் எல்லாமே இயேசுவைப் பற்றியே சொல்கிறது என்பதை எடுத்துரைக்க ஆரம்பித்தார்கள். உண்மையிலேயே இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றின தீர்க்கதரிசனங்கள், முன்னடையாளங்கள் ஏற்கனவே பழைய ஏற்பாட்டில் இருக்கிறது என்பது நாம் ஏற்றுக்கொண்ட விஷயம்தான். ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாவற்றையுமே உருவக அர்த்தத்திற்கு கொண்டு வந்து விட்டார்கள். பழைய ஏற்பாட்டில் எந்த சம்பவங்களானாலும் எல்லாவற்றிற்கும் உருவக அர்த்தத்தைக் கொடுத்து விட்டார்கள்.

உதாரணமாக, *1 இராஜா.17:12ல்,* சாறிபாத் விதவை பொறுக்கிய இரண்டு விறகைக் குறித்து வாசிக்கிறோம். இது இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவை மரத்தைக் குறிக்கிறதென்று கிறிஸ்தவர்கள் அன்று சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். *உன். 1:13ல்,* சூலேமித்தியின் ஸ்தனங்கள், இயேசுவோடு சிலுவையில் அறையப்பட்ட இரண்டு கள்வர்களைக் குறிக்கிறதென்று சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். அதன் நடுவில் இருக்கும்

வெள்ளைப் போளச்செண்டு இயேசுகிறிஸ்து என்றும் சொன்னார்கள். அதுபோல, மாராவின் தண்ணீரில் போடப்பட்ட மரத்தை, இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவை மரத்தைக் குறிக்கிறதென்று போதித்தார்கள். யாத். 7ம் அதிகாரத்தில், எகிப்தில் தண்ணீர் இரத்தமாகிய சம்பவத்தை, இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் என்றும் எல்லாவற்றிலும் இயேசுகிறிஸ்துவையே கண்டார்கள் என்பதை இறையியல் புத்தகத்தில் பார்க்கிறோம்.

இந்த உருவக அர்த்தம் போதிக்கும் முறை கி.பி. 11ம் நூற்றாண்டுவரை முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது என்று நாம் வரலாற்றில் பார்க்கிறோம். சபையில் சீர்திருத்த காலம் வரும்வரை, உருவக அர்த்தம் போதிக்கும் முறை முக்கிய இடத்திலிருந்தது. சீரியாவிலுள்ள அந்தியோகியா சபையோடு தொடர்புடைய மக்கள் மட்டுமல்ல, மத்திய காலத்தை சார்ந்த விக்டோரினஸ் என்று அழைக்கப்படும் மக்களைத் தவிர மற்ற எல்லோரும் மறைமுக அர்த்தத்தை முக்கியப்படுத்தி வாழ்ந்தார்கள். இந்த இரண்டு பிரிவினர்தான் சொல் அர்த்தத்தை சொல் அர்த்தமாய் எடுத்தார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாரும் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் மறைமுக அர்த்தம் இருக்கிறது என்று பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்களுக்கு விளக்கம் கொடுத்து வந்தனர். இவர்கள் இவ்விதமாக வியாக்கியானம் பண்ணக் காரணம், பழைய ஏற்பாடு கிறிஸ்தவ வேத நூல் என்று நிரூபிப்பதற்காக. எல்லாம் இயேசுவைப் பற்றிதான் போதிக்கிறது. ஆகவே இது எங்களுடைய வேதம் என்று சொல்வதற்காகவே இந்த முற்பிதாக்கள் (ஆதி சபை பிதாக்கள்) உருவக அர்த்தத்தை அதிகமாக முக்கியப்படுத்தி பேசினார்கள். இவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களை எல்லாமே உருவகமாகத்தான் கருதுகிறார்கள். அந்த உருவகமாக சொல்லப்பட்ட ஆத்தத்தை வெளியே கொண்டு வந்தால்தான் முழுமையான அர்த்தத்தை வேதத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு உறுதியான எண்ணம் இருந்தது. பழைய ஏற்பாட்டில் இயேசுவுக்கு முன் அடையாளமாக இருந்த சம்பவங்கள் என்னென்ன? சொல் அர்த்தமாக சொல்லப்பட்ட சம்பவங்கள் என்னென்ன? என்று கண்டுகொள்ள இயலாத இடத்தில் தான் இருந்தார்கள். ஆகவே எல்லாவற்றையும் இயேசுவுக்கு முன்னடையாளங்களாக கருத்தில் கொண்டு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். எல்லா பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்களுக்கும் வேறு அர்த்தம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, கிரேக்கர்கள் விளக்கம் கொடுத்தது போலவே (தங்களுடைய புராணங்களை வியாக்கியானம் பண்ணுதல்) யூதர்கள், சபை பிதாக்கள் ஆகியோர்களும் அவ்விதமாகவே வியாக்கியானம் செய்தார்கள். இப்படியான ஒரு பாதிப்பு சபைக்கு கிரேக்கர்களிடமிருந்து வந்தது.

உருவக அர்த்தம் கற்பிக்கும் முறை கி.பி 2ம் நூற்றாண்டிலேயே கிறிஸ்தவர்களிடம் புகுந்துவிட்டது. அதனுடைய தாக்கம் மிக அதிகமாக 16ம் நூற்றாண்டு வரை இருந்தது. ஆதி சபை பிதாக்களில் ஒருவரான அலெக்சந்திரியாவைச் சேர்ந்த கிளமென்ட் என்பவர் “ஒரு வேதபகுதிக்கு ஐந்து அர்த்தங்கள் இருக்கிறது” என்று போதிக்க ஆரம்பித்தார். இவர் வாழ்ந்த அலெக்சந்திரியா பட்டணத்திலேயே யூதர்கள், கிரேக்க புராண வியாக்கியான முறையை பின்பற்றி பழைய ஏற்பாட்டுக்கு வேறு

அர்த்தங்கள் கற்பித்துக் கொண்டு இருந்தனர். இவரும் அலெக்சந்திரியாப் பட்டணத்திலே வாழ்ந்ததினாலே யூத முறையைக் கற்றுக் கொண்டு, ஆதி சபை பிதாவான **கிளமென்ட்** ஐந்து அர்த்தங்கள் இருப்பதாகக் கூறினார். அது என்னவென்றால்,

1. சரித்திர அர்த்தம் 2. உபதேச அர்த்தம் 3. தீர்க்கதரிசன அர்த்தம் 4. தத்துவ அர்த்தம் 5. ஆழமான அர்த்தம்.

மற்றொரு முற்பிதா, **ஓரிகன்** என்பவர், இவரும் அலெக்சந்திரியாவைச் சார்ந்தவர். இவர் அலெக்சந்திரியாவில் பிரபல யூத தத்துவ ஞானியான பைலோவின் முறையை மிகவும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வேத வாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் கற்பிக்க ஆரம்பித்தார். இவர்தான் நல்ல சமாரியன் உவமைக்கு வேறு அர்த்தங்களை முதன்முதலில் கொடுத்தவர் என்று வரலாற்றில் பார்க்கிறோம். வேதாகமத்தை சொல் அர்த்தமாக விளக்குவது ஆரமம்பநிலை. ஆகவே அது யூத மார்க்கத்திற்கே பொருத்தமானது என்று சொல்லி ஓரிகன் வாதிட்டார். ஆவிக்குரிய மனிதன் சொல் அர்த்தங்களுக்கு அப்பால் சென்று அதில் மறைந்திருக்கும் ஆழமான சத்தியங்களை வெளியே கொண்டுவர பிரயாசமெடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி போதித்தார்.

வட ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஹிப்போ என்ற இடத்திலிருந்த சபையில் கிபி 395 முதல் 430 வரை இருந்த **பிஷப் அகஸ்டின்** என்பவர் ஆதி சபை பிதாக்களுள் ஒருவர். இவர் 2 கொரி.3:6ஐ அடிப்படையாகக் கொண்டு வேத வசனத்திற்கு மறைமுக அர்த்தம் இருக்கிறதென்று கற்பித்தார். இந்த வசனத்தில் “எழுத்து கொல்லுகிறது. ஆவியோ உயிர்ப்பிக்கிறது” என்பதை, எழுத்து என்பது சொல் அர்த்தத்தைக் குறிக்கின்றது. ஆவி என்பது ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தைக் குறிக்கின்றது என்று கருதி வேதாகமத்தில் சொல் அர்த்த பகுதிகளுக்கும் ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தைக் கற்பிக்க ஆரம்பித்தார். சில பகுதிகளை இவர் சொல் அர்த்தமாகவும் குறிபிபடுகிறார். ஆனால் அதிகமான சொல் அர்த்த பகுதிகளையும் உருவக அர்த்தமாய் மாற்றி விட்டார். ஒவ்வொரு வேத வசனத்திற்கும் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட அர்த்தம் இருக்கிறதென்பது இவருடைய கருத்து. மறைந்திருக்கும் அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடையவராகக் காணப்பட்டார். ஓரிகனைப் போல இவரும் நல்ல சமாரியன் உவமையைப் பின்வருமாறு வியாக்கியானம் செய்தார். “எருசலேமிலிருந்து எரிகோவிற்கு போன மனிதன் ஆதாம். எருசலேம் என்பது பரலோகம். எரிகோ என்பது நரகத்தைக் குறிக்கிறது. கள்வர்கள், பிசாசு மற்றும் அவனுடைய தூதர்கள் அவர்கள் அடித்து அவனை, அவனுடைய அழியாமையை எடுத்துப் பிடுங்கிக் குற்றுயிராய் விட்டுவிட்டார்கள். குற்றுயிராய் கிடப்பது சரீரப் பிரகாரமாய் வாழ்ந்தும், ஆவிக்குரிய பிரகாரமாய் மரணத்தோடு வாழ்வதையும் குறிக்கிறது. ஆசாரியனும், லேவியனும் பழைய ஏற்பாட்டு வழிபாட்டு முறையை குறிக்கிறது. சமாரியன் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு முன்னடையாளமாக இருக்கிறார். காயங்கட்டுதல் என்பது பாவ காயங்களைக் கட்டுவதைக் குறிக்கின்றது. எண்ணெய் என்பது நல்நம்பிக்கையியன் ஆறுதலாயிருக்கிறது. இரசம் என்பது ஊக்கமாக

செயல்படும்படியான எச்சரிக்கையாயிருக்கிறது. வாகனம் (கழுதை) இயேசுவின் மாம்சத்தைக் குறிக்கிறது. சத்திரம் சபையைக் குறிக்கிறது. மறுநாள், இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் என்பதையும் குறிக்கின்றது. இரு காசு, இவ்வுலக மற்றும் இனிவருகிற வாழ்வு பற்றிய வாக்குத்தத்தைக் குறிக்கிறது. சத்திரக்காரன் என்பவன் பவுலை முன்னடையாளமாக கொண்டுள்ளான் என்று வியாக்கியானம் செய்தார். இன்றும் கூட அநேகர் இப்படியே முழுமையாக கூறாவிட்டாலும், எண்ணெய் பரிசுத்த ஆவியானவரைக் குறிக்கிறது. இரத்தம் இயேசுவின் இரத்தத்தைக் குறிக்கிறது. கழுதை பரிசுத்த வேதாகமத்தைக் குறிக்கிறது. அதன் நான்கு கால்கள் நான்கு சுவிசேஷத்தைக் குறிக்கின்றது. கழுதையின் வால் அப்போஸ்தல நடபடிகளைக் குறிக்கிறது. அதன் தலை நிருபங்களைக் குறிக்கின்றது. மற்ற பகுதிகள் பழைய ஏற்பாடு என புதுப்புது அர்த்தங்களை சொல்லிக்கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக எல்லாருமே மறைமுக அர்த்தத்தை சொல்கிறார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. அலெக்சந்திரியாவில் இருந்த யூதர்கள்தான் அதிகமாக செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.

ஆனால் பாலஸ்தீனாவிலிருந்த யூதர்கள் பெரும்பாலும் சொல் அர்த்தப் பகுதிகளை, சொல் அர்த்தமாகவே விளக்கினார்கள். உருவக பகுதிகளுக்கு மட்டும் உருவக அர்த்தத்தைக் கொடுத்தார்கள்.

எ.கா: வேதபாரகனாகிய எஸ்றா. கி.மு. 586ல், பாபிலோனுக்கு சிறைபட்டுப் போய், இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு திரும்பி வந்த போது, அவர்கள் தாய்மொழியை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறந்து போய், அரேபிய மொழியைத்தான் பேசத் தொடங்கினார்கள். பாபிலோனின் சிறையிருப்பில் அவர்களுக்கு எபிரெய மொழி மறந்து விட்டது. வேதவாக்கியம் எபிரேய மொழியில் இருந்தபடியினால், எஸ்றாவும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் அதை வாசித்து அதன் அர்த்தத்தை அரமேயு மொழியில் யூதர்களுக்கு விளங்கப்பண்ணினார்கள். இதை நாம் நெகேமியா 8ம் அதிகாரத்தில் பார்க்கிறோம். இதற்கு பின்பு பாலஸ்தீனாவைச் சேர்ந்த ஹெலல், இஷெமெல், எலியேசர் போன்ற யூத போதகர்கள் வேத வாக்கியங்களை எவ்வாறு வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும் என்கிற முறைமைகளையும் அவர்கள் சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். சொல் அர்த்தப் பகுதிகளை, வார்த்தையில் உள்ள அர்த்த படியே விளக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். ஆனாலும் உருவக அர்த்தம் கற்பிக்கும் முறை இவர்களையும் பாதித்தது என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பாலஸ்தீனாவில் வாழ்ந்த யூதர்களும் இந்த வேத வசனங்களின் மறைபொருள்களை கண்டுபிடிக்க, உருவக அர்த்தத்தை போதிக்க ஆரம்பித்தார்கள் என்பது உண்மை.

அந்தியோகியாவில் வாழ்ந்த சபை பிதாக்கள், சொல் அர்த்தத்தை சொல் அர்த்தமாகவும், உருவக அர்த்தத்தை உருவக அர்த்தமாகவும் பார்த்தவர்கள். இந்த அந்தியோகியா சுற்றியுள்ள பகுதிகளில், சபை பிதாக்கள் போதித்த இடங்களில் அவர்கள் வார்த்தையிலுள்ள அர்த்தத்தின்படியே போதித்தார்கள். முக்கியமான சபை பிதாக்கள் -

லூசியன், துரோத்தியஸ், டயோடோரஸ், தியோடர், கிறிஸ் சொஸ்தோன் என்பவர்கள். இவர்கள் யாவரும் சொல் அர்த்தமாக வேதத்தை விளக்கம் செய்தவர்கள். இவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களைப் பற்றி, அவை உண்மையாகவே நடைபெற்றவை என்று ஒத்துக்கொண்டு விளக்கினார்கள். அதனால் அவைகளை ஒப்புவமைக் கதைகளாக கருதி ஒவ்வொன்றிற்கும் வேறு அர்த்தம் கற்பிப்பது எந்த அளவிற்குத் தவறானது என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். பழைய ஏற்பாடு அனைத்துமே இயேசுவை அடையாளப்படுத்துகிறது என்று சொல்லக்கூடாது என்றும், அதே வேளையில் இயேசுவுக்கு முன்னடையாளமான சம்பவங்கள், மேசியாவைப் பற்றிய பகுதிகளாக பழைய ஏற்பாட்டில் இருக்கிறது உண்மைதான் என்றும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதை மட்டும் சொன்னார்கள். பலிகள், பண்டிகைகள் போன்ற சடங்காச்சார செய்கைகள் எல்லாம் இயேசுகிறிஸ்துவை முன்னடையாளமாகக் காட்டுகிறது என்று போதித்தார்கள்.

<u>மத்திய காலகட்டம்:-</u>

சபை சரித்திரத்தின் மத்திய காலக்கட்டத்தை நாம் பார்க்கும்போது, பெரும்பாலான மக்கள் சொல் அர்த்த பகுதிகளுக்கு வேறு அர்த்தம் கற்பிக்கிறவர்களாகவே இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தபோதும் பாலஸ்தீனாவிலுள்ள தூய விக்டோரியா குழு மடத்தில் இருந்தவர்கள், வேதத்தை சொல் அர்த்தமாகவே வியாக்கியானம் செய்தார்கள் என்று வரலாற்றில் பார்க்கிறோம். இவர்களில் ஹியுகோ, ரிச்சர்டு, ஆன்ட்ரு போன்றவர்கள் முக்கியமான தலைவர்கள். இதைத் தவிர சில ரோம கத்தோலிக்கத் தலைவர்களும் சொல் அர்த்த விளக்கமுறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்தார்கள். கி.பி 16ம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு மார்டின் லூத்தர், (சபையில் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தவர்) சொல் அர்த்தத்தை உருவகமாக கற்பிக்கும் முறையை முற்றிலுமாய் எதிர்த்தார். வன்மையாகக் கண்டித்தார். என்னுடைய பிரசங்கம் சொல் அர்த்த வார்த்தையையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது என்று சொன்னார். அதுவரையில் மறைமுக அர்த்தத்தை சொல் அர்த்தத்திற்கு போதித்தார்களே, அதை இவர் அழுக்கு, குப்பை என்று கூறினார். இந்த முறை விபச்சாரிக்கு இணையாய் இருக்கிறது. குரங்கு விளையாட்டுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது என்றெல்லாம் மார்டின் லூதர் பேசினார். அதேப்போல ஜான் கல்வின் வேறு அர்த்தம் கற்பிக்கும் முறையை பிசாசின் முறை என்று கடுமையாக சாடினார். வேத பகுதிக்கு வேறு அர்த்தம் கற்பிப்பதினால், மக்கள் வேதத்தின் உண்மையான செய்தியை அறிய முடியாத ஒரு இடத்திற்கு நீங்கள் கொண்டுபோய் விடுகிறீர்கள். ஆகவே இது ஒரு பிசாசின் வஞ்சகம் என்று கூறினார்.

கிறிஸ்தவ வட்டாரத்தை எந்த அளவிற்கு தாக்கியுள்ளது:

இன்று வரை மிக அதிகமாக தாக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறது என்பது தான் உண்மை. கி.பி. 2ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 16ம் நூற்றாண்டு வரை பெரும்பாலான இடத்திலே வேத வாக்கியத்திற்கு வேறு அர்த்தம் கற்பிக்கும் முறைதான் இருந்து வந்தது என்று சற்று முன்னர் பார்த்தோம். அதற்கு பிறகு ஜான் கால்வின்,

மார்டின் லூதர் போன்றவர்களுடைய முயற்சியினாலே அது மாற்றத்தை அடைந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. இன்றைக்கும் புராட்டஸ்டன்ட் (சீர்திருத்த) சபைகளிலே இவ்விதமாய் சொல் அர்த்தம், சொல் அர்த்தமாகவே போதிக்கப்படுகிறதை நாம் பார்க்க முடியும். ஆனால் அநேக சபைகளில் மறைமுக அர்த்தத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன் என்று சொல்லி போதிக்கிறவர்களும் அதிகமாக இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ரோமன் கத்தோலிக்க சபைகளில் கூட இன்றைக்கும் சொல் அர்த்தம் கற்பிக்கும் பகுதிகளுக்கு வேறு அர்த்தம் கற்பிக்கும் முறை அதிகமாகவே இருக்கிறதென்று நாம் சொல்ல முடியும். ஆனால் இன்று வேதாகம சம்பவங்களை புராணக் கதைகள் போல் கருதி புதிய வியாக்கியானம் செய்கின்ற முறையும் வந்திருக்கிறது என்ற எச்சரிப்பும் தேவை. கர்த்தர் சொல்லாததை சொன்னார் என்றும், தேவன் இப்படி எனக்கு புதிய வெளிப்பாட்டைத் தந்தார் என்றும் கூறுகிறக் கூட்டத்தை நாம் கண்ணெதிரே பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து நாம் வேதத்தைப் படிக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த வேதாகம விளக்கவியல் மிகவும் உதவி செய்கின்றது. உருவகமாக சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளில், இது எதற்கான உருவகம் என்று முதலாவது கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அது எந்த அர்த்தத்துடனான உருவகம் என்று இரண்டாவது கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதை திரும்ப அந்த இடத்தில் பொருத்தி சரியான அர்த்தத்தை காண வேண்டும். அவற்றை நாம் ஜெபத்துடன் கண்டுபிடிக்க ஆவியானவர் உதவி செய்வார். ஒரு மொழிபெயர்ப்பு தவிர, ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு, எபிரெய மொழியில் பழைய ஏற்பாடு, கிரேக்க மொழியில் புதிய ஏற்பாடு வசனங்களைப் பார்க்கலாம். வசனத்தில் அதிகமாக காரியங்களை ஏற்றிப்பேசுதல் என்பது, வேத வசனத்தை கூட்டுகிற செய்கையாயிருக்கிறது. நாம் வேத வசனத்தில் எதையாகிலும் கூட்டினால், இந்த புஸ்தகத்திலுள்ள வாதைகளை தேவன் அவன் மேல் கூட்டுவார் என்று வெளி.22:19ல் வாசிக்கிறோம். ஆகவே நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். வேறு அர்த்தங்களை கூட்டிச் சொல்வதால், நம்மீது இவ்விதமான வாதைகளை கூட்டிக் கொள்ளாதிருப்போமாக. நீதி.30:6 “அவருடைய வசனங்களோடு ஒன்றையும் கூட்டாதே. கூட்டினால் அவர் உன்னை கடிந்து கொள்வார். நீ பொய்யனாவாய்” என்று வேதம் நம்மை எச்சரிக்கிறது. ஆகவே வேத வார்த்தைகளில் இந்த இரு தன்மைகளையும் கருத்தில் கொண்டுதான் நாம் செயல்பட வேண்டும். சரியான அர்த்தத்தை அறிய வேண்டும், சரியான அர்த்தத்தைப் போதிக்க வேண்டும் என்ற உறுதிப்பாடு நமக்கு தேவை. வேத வசனத்தோடு ஒன்றைக் கூட்டுகிற பாவத்திற்கு நாம் ஆளாகக் கூடாது மற்றும் பொய்யராகிவிடவும் கூடாது. கர்த்தர் எச்சரித்த பாவங்களை செய்து வேதனைகளை சம்பாதித்து விடக்கூடாது என்பதிலே நாம் எச்சரிக்கையாயிருப்போம்.

ஆரோக்கியமாய் நாம் உபதேசிப்பது மிகவும் பாக்கியமான காரியம். சொல் அர்த்தத்தை சொல் அர்த்தமாகவும், உருவக அர்த்தத்தை உருவக அர்த்தமாகவும் போதித்து மக்களை ஆரோக்கியமான உபதேசத்தில் வளர்ப்பதே பாக்கியமான

காரியம். அதற்கு இந்த பாடம் உங்கள் அனைவருக்கும் பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று இப்பொழுது நீங்கள் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதைப்போன்று இன்னும் அடுத்த பாடத்தில் நாம் விரிவாகக் கற்றுக்கொள்வோம். தொடர்ந்து தேவகிருபை உங்கள் அனைவரையும் தாங்கி நடத்துவதாக! கர்த்தர் தாமே உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஆசீர்வதிப்பாராக! ஆமென்!!

கேள்விகள்:-

1. உருவக அர்த்தத்தை கற்பிக்கும் முறை எவ்வாறு உருவானது என்பதனை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
2. உருவக அர்த்தத்தை கற்பிக்கும் முறை கிறிஸ்தவத்தில் எவ்வாறு வளர ஆரம்பித்தது என்பதனை உதாரணங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
3. கிறிஸ்தவத்தில் உருவக அர்த்தத்திற்காக தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட சில வேத வசன இருப்பிடங்களுடன் கூறுக?
4. ஆதி சபை பிதாவான கிளமெண்ட், ஒரு வேதபகுதிக்கு எத்தனை உருவ அர்த்தங்கள் இருப்பதாக கூறினார்? அவைகள் யாவை?
5. பிஷப் அகஸ்டின் என்பவர் நல்ல சமாரியன் உவமையை எவ்வாறு வியாக்கியானம் செய்தார் என்பதனைச் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
6. பாலஸ்தீனாவிலிருந்த யூதர்கள் வேதபகுதியை எவ்வாறு விளக்கப்படுத்தினார் என்பதனை உதாரணங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
7. வேதத்தை சொல் அர்த்தமாக விளக்கம் செய்த முக்கியமான சபை பிதாக்கள் யார்? யார்? என்பதனைக் கூறுக?
8. அந்தியோகியாவில் வாழ்ந்த சபை பிதாக்களின் வேதபோதனை எவ்வாறு காணப்பட்டது என்பதனை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
9. சபை சரித்திரத்தின் மத்திய காலகட்டத்தைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
10. வேதபகுதிகள் அனைத்திற்கும் உருவ அர்த்தம் கூற விளைவது எவ்வாறு கிறிஸ்தவ வட்டாரத்தை தாக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது என்பதனை சற்று விளக்கமாக விவரி?